Europeiska unionens
officiella tidning

SV
L-serien

2026/261

2.2.2026

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2026/261

av den 26 januari 2026

om utfasning av importen av rysk naturgas och förberedelse av utfasningen av importen av rysk olja, om förbättrad övervakning av potentiella energiberoenden och om ändring av förordning (EU) 2017/1938

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 194.2 och 207,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande [1],

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet [2], och

av följande skäl:

(1) Ryska federationens olagliga fullskaliga invasion av Ukraina i februari 2022 uppenbarade de dramatiska konsekvenserna av det befintliga beroendet av rysk naturgas för marknaderna och säkerhet. I Versaillesförklaringen av den 11 mars 2022 enades stats- och regeringscheferna därför om att gradvis minska och slutligen helt eliminera beroendet av rysk energi. I sitt REPowerEU-meddelande av den 8 mars 2022 med titeln *REPowerEU: Gemensamma europeiska åtgärder för säkrare och hållbarare energi till ett mer överkomligt pris* och i sitt meddelande av den 18 maj 2022 om REPowerEU-planen föreslog kommissionen konkreta åtgärder för att möjliggöra en fullständig diversifiering bort från importen av rysk energi på ett säkert, ekonomiskt överkomligt och hållbart sätt. Sedan dess har det gjorts betydelsefulla framsteg i processen för att diversifiera gasförsörjningen bort från Ryska federationen. De volymer av rysk naturgas som förs in i unionen är dock fortfarande betydande, och därför tillkännagav kommissionen i sitt meddelande av den 6 maj 2025 om färdplanen för att stoppa importen av rysk energi (REPowerEU-färdplanen) ett lagstiftningsförslag för att helt fasa ut importen av rysk gas och förbättra den befintliga ramen för att hantera energiberoenden. För att säkerställa unionens energitrygghet och energiresiliens är det angeläget och strategiskt nödvändigt att hantera alla återstående energiberoenden som nämns i REPowerEU-färdplanen.

(2) Det finns flera exempel på oanmälda och omotiverade försörjningsminskningar och försörjningsavbrott redan före den fullskaliga invasionen av Ukraina, och Ryska federationens användning av energi som vapen sedan dess visar att Ryska federationen systematiskt har utnyttjat befintliga beroenden av ryska gasleveranser som ett politiskt vapen för att skada unionens ekonomi. Detta har lett till allvarliga negativa effekter för medlemsstaterna och unionens ekonomiska säkerhet, för den inre marknadens stabilitet, unionens konsumenter och konkurrenskraften i allmänhet. Unionen kan därför inte längre betrakta Ryska federationen och de ryska energiföretagen som tillförlitliga energihandelspartner.

[1] Yttrande av den 18 september 2025 (ännu inte offentliggjort i EUT).
[2] Europaparlamentets ståndpunkt av den 17 december 2025 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 26 januari 2026.

(3) I januari 2006 stoppade Ryska federationen naturgasleveranserna till vissa länder i sydöstra Europa och Centraleuropa mitt under en köldknäpp, vilket drev upp priserna och åsamkade eller hotade att åsamka invånarna skada. Den 6 januari 2009 stängde Ryska federationen än en gång helt av gasen i transit genom Ukraina, vilket drabbade 18 medlemsstater, i synnerhet i Central- och Östeuropa. Detta försörjningsavbrott ledde till allvarliga störningar på gasmarknaderna i regionen och hela unionen. Vissa medlemsstater var helt utan naturgasflöde i nästan 14 dagar, vilket innebar att de blev tvungna att stänga av värmen i skolor och fabriker under en längre period och utlysa undantagstillstånd. År 2014 invaderade och annekterade Ryska federationen Krim på olaglig väg, beslagtog ukrainska gasproduktionstillgångar i Krim och minskade gasleveranserna till flera medlemsstater som hade meddelat att de skulle leverera gas till Ukraina, vilket i sin tur ledde till marknadsstörningar och prisökningar och skadade den ekonomiska säkerheten. Ryska federationens statskontrollerade monopolinnehavande exportör Gazprom var föremål för flera av kommissionens undersökningar av möjliga överträdelser av unionens konkurrensregler och har därefter ändrat sitt marknadsuppförande för att åtgärda de konkurrensproblem som kommissionen uppmärksammat. I flera fall rörde de aktuella konkurrensproblemen så kallade ”territoriella begränsningar” i Gazproms gasleveransavtal som förbjöd återförsäljning av gas utanför mottagarlandet samt belägg för att Gazprom använde sig av illojal prissättning och villkorade energiförsörjningen med politiska eftergifter, såsom deltagande i Rysslands rörledningsprojekt eller förvärv av kontroll över energitillgångar i unionen.

(4) Ryska federationens oprovocerade och oberättigade anfallskrig mot Ukraina som inleddes i februari 2022 och den därpå följande användningen av minskade gasleveranser som vapen, i kombination med manipulation av marknaderna genom avsiktliga avbrott i gasflödena, har blottlagt sårbarheter och beroenden i unionen och dess medlemsstater som har tydlig potential att direkt och allvarligt inverka på gasmarknadens funktion i unionen, unionens ekonomi och väsentliga säkerhetsintressen samt potentialen att orsaka direkt skada för unionens invånare, med tanke på att avbrott i energiförsörjningen kan utgöra en risk för invånarnas liv eller hälsa. Det finns belägg för att det statskontrollerade företaget Gazprom avsiktligt manipulerade unionens energimarknader för att driva upp energipriserna. I Gazpromkontrollerade stora underjordiska lager i unionen var fyllnadsnivåerna exceptionellt låga, och ryska företag minskade sin försäljning på unionens marknadsplatser för gas och slutade helt att använda den egna försäljningsplattformen före invasionen, vilket påverkade kortsiktiga marknader och förvärrade den redan ansträngda försörjningssituationen efter Ryska federationens olagliga invasion av Ukraina. I mars 2022 började Ryska federationen att systematiskt göra uppehåll i eller minska leveranserna av naturgas till medlemsstaterna, vilket ledde till betydande störningar på unionens gasmarknad. Det påverkade särskilt leveranserna till unionen via gasledningen Yamal, leveranserna till Finland samt Nord Stream 1-rörledningen, där Gazprom först minskade flödena och slutligen helt stoppade leveranserna via rörledningen.

(5) Ryska federationens användning av gasförsörjningen som vapen och marknadsmanipulation genom avsiktliga avbrott i gasflödena ledde till att energipriserna i unionen ökade plötsligt och kraftigt under 2022 och nådde aldrig tidigare skådade prisnivåer som var upp till åtta gånger högre än genomsnittet under tidigare år. Det därav följande behovet av att hitta alternativa gasförsörjningskällor, byta försörjningsvägar, fylla lagren inför vintern och hitta lösningar när det gäller överbelastningsproblem i unionens gasinfrastruktur bidrog ytterligare till hög prisvolatilitet och de aldrig tidigare skådade prisökningarna under 2022.

(6) De exceptionellt höga gaspriserna resulterade i höga elpriser och prisökningar på andra energiprodukter, vilket ledde till ihållande hög inflation. En djup ekonomisk kris med negativ tillväxttakt i många medlemsstater, som orsakats av de höga energipriserna och den höga volatiliteten, äventyrade unionens ekonomi, försvagade konsumenternas köpkraft och ökade tillverkningskostnaderna, vilket förde med sig risker för den sociala sammanhållningen och stabiliteten och till och med människors liv eller hälsa. Försörjningsavbrotten ledde också till mycket allvarliga problem i fråga om energiförsörjningstryggheten i unionen och tvingade elva medlemsstater att tillkännage en krisnivå enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1938 ([3]). Ryska federationen gynnades av unionens beroende under den krisen, och landets manipulation av marknaden ledde till rekordhöga vinster från den återstående energihandeln med Europa. Under 2024 uppgick intäkterna från import av gas till 15 miljarder EUR. Dessa intäkter kunde användas för att finansiera ytterligare ekonomiska angrepp mot unionen och undergräva den ekonomiska säkerheten. De kunde också användas för att finansiera anfallskriget mot Ukraina, som utgör ett stort hot mot den politiska och ekonomiska stabiliteten i Europa.

([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1938 av den 25 oktober 2017 om åtgärder för att säkerställa försörjningstryggheten för gas och om upphävande av förordning (EU) nr 994/2010 (EUT L 280, 28.10.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1938/oj).

(7) Den senaste krisen har visat att förtroendefulla handelsförbindelser med partner som levererar energiprodukter är avgörande för att bevara marknadsstabiliteten och skydda människors liv och hälsa samt unionens väsentliga säkerhetsintressen, särskilt med tanke på att unionen i stor utsträckning är beroende av energiimport från tredjeländer. Fortsatta energileveranser från Ryska federationen skulle innebära att unionen exponering för ekonomiska risker och säkerhetsrisker består, och skulle därför minska, snarare än öka, energiförsörjningstryggheten. Till och med ett beroende av mindre importvolymer av rysk gas kan, om det missbrukas av Ryska federationen, snedvrida prisdynamiken markant, även om det bara är tillfälligt, och leda till störningar på energimarknaderna, särskilt i de regioner som fortfarande är mycket beroende av import från Ryska federationen. Med hänsyn till det långvariga och konsekventa mönstret när det gäller marknadsmanipulation och försörjningsavbrott samt det faktum att Ryska federationens regering konsekvent har använt gashandeln som vapen för att uppnå politiska mål snarare än handelsmål, är det lämpligt att vidta rättsligt bindande åtgärder för att undanröja alla unionens återstående sårbarheter som är ett resultat av beroendet av import av naturgas från Ryska federationen via både rörledningar (*rörledningsgas*) och i form av flytande naturgas (LNG).

(8) De begränsningar för internationella transaktioner som föreskrivs i denna förordning är förenliga med unionens yttre åtgärder på andra områden, vilket krävs enligt artikel 21.3 i fördraget om Europeiska unionen (*EU-fördraget*). Förbindelserna mellan unionen och Ryska federationen har försämrats kraftigt under de senaste åren, särskilt sedan 2022. Försämringen beror på Ryska federationens uppenbara åsidosättande av internationell rätt och i synnerhet dess oprovocerade och oberättigade anfallskrig mot Ukraina. Sedan juli 2014 har unionen gradvis infört restriktiva åtgärder mot handeln med Ryska federationen som svar på Ryska federationens åtgärder mot Ukraina. Unionen får, genom de undantag som gäller enligt avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen, särskilt artikel XXI i det allmänna tull- och handelsavtalet från 1994 (säkerhetsundantag) och motsvarande undantag i partnerskaps- och samarbetsavtalet med Ryska federationen, besluta att inte bevilja varor som importeras från Ryska federationen de förmåner som beviljas likadana produkter som importeras från andra länder (behandling som mest gynnad nation). Unionen hindras följaktligen inte från att införa förbud mot eller restriktioner för import av varor från Ryska federationen om unionen anser att sådana åtgärder, som vidtas vid en tidpunkt då det föreligger en kris i de internationella förbindelserna mellan unionen och Ryska federationen, är nödvändiga för att skydda unionens väsentliga säkerhetsintressen.

(9) En diversifiering av importen av LNG är väsentlig för att stärka och upprätthålla energitryggheten i unionen. För att undvika risken för att ryska företag använder långfristiga reserveringar av sin LNG-terminalkapacitet för att hindra import från alternativa källor genom kapacitetshamstringspraxis, såsom reservering av kondenserings- eller lagringskapacitet utan att faktiskt använda den eller i syfte att hindra konkurrenter från att använda infrastrukturen, bör tillsynsmyndigheter och konkurrensmyndigheter fullt ut utnyttja de robusta rättsliga instrument som finns tillgängliga enligt unionens och nationell energi- och konkurrenslagstiftning, när så är lämpligt. Om tullmyndigheterna identifierar säkerhetsrisker som följer av rysk gas innan den förs in i unionens tullområde, bör de använda sig av bestämmelserna om riskhantering i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 (*unionens tullkodex*) ([4]) för att undvika sådana risker.

(10) Kommissionen har noggrant bedömt konsekvenserna för unionen och medlemsstaterna av ett möjligt förbud mot import av naturgas från Ryska federationen. Faktum är att förberedande arbete och flera detaljerade analyser av konsekvenserna av en fullständig utfasning av rysk gas har genomförts och offentliggjorts sedan 2022, och kommissionen har också underlag i form av en rad olika samråd med berörda parter, externa experter och byråer samt studier av effekterna av en utfasning av rysk gas. Kommissionens analys visade att en utfasning av importen av rysk naturgas, om den görs stegvis, samordnas och förbereds väl och i en anda av solidaritet, sannolikt skulle ha en begränsad inverkan på energipriserna i unionen och att den kommer att stärka och inte äventyra tryggheten i unionens energiförsörjning i och med att en otillförlitlig handelspartner lämnar unionens marknader. Såsom anges i REPowerEU-färdplanen har genomförandet av REPowerEU-planen redan minskat unionens beroende av leveranser från Ryska federationen, t.ex. genom att införa åtgärder för att minska efterfrågan på gas eller påskynda utbyggnaden av förnybara energikällor samt genom att aktivt stödja diversifieringen av energiförsörjningen och en förstärkning av unionens förhandlingsposition genom gemensamma gasinköp. Konsekvensbedömningen visade även att samordning på förhand av diversifieringsstrategier kan förebygga skadliga effekter på priser eller försörjning.

([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/952/oj).

(11) Denna förordning är helt förenlig med unionens strategi för att minska beroendet av import av fossila bränslen genom att främja utfasningen av fossila bränslen och skyndsamt bygga ut inhemskt producerad ren energi. Såsom anges i REPowerEU-färdplanen har genomförandet av REPowerEU-planen redan fört med sig en betydande minskning på mer än 60 miljarder kubikmeter årligen i import av gas mellan 2022 och 2024, vilket gör det möjligt för unionen att minska dess beroende av leveranser från Ryska federationen. En ytterligare minskning av beroendet skulle kunna uppnås med hjälp av åtgärder för att minska efterfrågan på gas, öka energieffektiviteten eller påskynda den gröna omställningen genom snabbare utbyggnad av produktionskapaciteten för vind- och solenergi, vilket avsevärt skulle öka andelen förnybar energi i energimixen, samt genom att aktivt stödja diversifieringen av energiförsörjningen och en förstärkning av unionens förhandlingsposition genom gemensamma gasinköp. Ett fullständigt genomförande av energiomställningen, den nya handlingsplanen för överkomliga energipriser och andra åtgärder, särskilt investeringar i koldioxidsnåla alternativ för energiintensiva produkter, t.ex. gödselmedel, förväntas dessutom ersätta upp till 100 miljarder kubikmeter naturgas fram till 2030. Dessa kombinerade insatser kommer att stärka unionens resiliens, konkurrenskraft och öppna strategiska oberoende, stödja europeiska industrier, små och medelstora företag och medborgare och underlätta utfasningen av importen av gas från Ryska federationen.

(12) I linje med Versaillesförklaringen och REPowerEU-meddelandet har ett stort antal importörer av gas redan sagt upp eller avsevärt minskat gasleveranserna från Ryska federationen. Såsom anges i konsekvensbedömningen kan de återstående gasvolymerna enligt befintliga leveransavtal fasas ut utan betydande ekonomiska konsekvenser eller risker för försörjningstryggheten, eftersom det finns tillräckligt många alternativa leverantörer på den globala gasmarknaden och tillräcklig importinfrastruktur, och eftersom gasmarknaden i unionen är väl sammanlänkad. De relaterade åtgärderna måste vara i linje med unionens nuvarande energiram.

(13) I vissa fall transporteras gas som producerats i olika länder och blandats i laster med LNG. Förbudet mot import av naturgas från Ryska federationen bör därför också tillämpas på de mängder av gas som producerats i Ryska federationen och som ingår i sådana laster. Om importörer otvetydigt kan bevisa vilka relevanta andelar LNG som producerats utanför Ryska federationen bör det vara möjligt att importera de icke-ryska mängder LNG som ingår i en last.

(14) Kortfristiga leveransavtal rör mindre volymer än de stora långfristiga leveransavtal som importörer har med ryska företag och förfallodatumet för befintliga kortfristiga leveransavtal kommer hur som helst att ligga i närtid när denna förordning träder i kraft. Risken för den ekonomiska säkerheten till följd av befintliga kortfristiga leveransavtal förefaller därmed liten. Det är därför lämpligt att undanta befintliga kortfristiga leveransavtal från den omedelbara tillämpningen av importförbudet och tillåta en övergångsperiod till och med den 25 april 2026 för import av LNG, med hänsyn till artikel 3ra i rådets förordning (EU) nr 833/2014 ([5]), och till och med den 17 juni 2026 för rörledningsgas.

(15) Importörer som har långfristiga leveransavtal behöver sannolikt mer tid för att hitta alternativa försörjningsvägar och försörjningskällor än de som har kortfristiga avtal, på grund av att långfristiga leveransavtal vanligtvis avser betydligt större volymer över tid än kortfristiga leveransavtal. En övergångsperiod avseende förbudet mot import av gas för befintliga långfristiga leveransavtal bör därför införas för att ge importörer med långfristiga leveransavtal tillräckligt med tid att diversifiera försörjningen på ett ordnat sätt. Även om LNG kan köpas från hela världen och LNG-kunder vanligtvis inte möter några fysiska hinder när de byter till alternativa leverantörer på världsmarknaden för LNG, kan diversifieringen för rörledningsgaskunder, särskilt i länder utan LNG-infrastruktur, vara mer komplex. En längre övergångsperiod bör därför beviljas för gasleveranser enligt befintliga långfristiga rörledningsleveransavtal.

(16) Det har uppstått vissa situationer där ett land som för närvarande fortfarande försörjs enligt befintliga långfristiga leveransavtal om rysk rörledningsgas påverkas särskilt av de senaste förändringarna när det gäller försörjningsvägar från Ryska federationen genom att de förlorar möjligheten att importera gas via dessa försörjningsvägar på grund av begränsade eller inga alternativa vägar för att transportera den avtalade gasen. För att avhjälpa situationen säkerställer leverantörer från andra medlemsstater för närvarande försörjningen av rörledningsgas genom kortfristiga leveransavtal med leverantörer från Ryska federationen via icke överbelastade sammanlänkningspunkter. På grund av denna mycket speciella situation och för att ge dem tillräckligt med tid att hitta nya leverantörer, bör en längre övergångsperiod även tillämpas på dessa kortfristiga leveransavtal med leverantörer från Ryska federationen som används för att försörja inlandsstater som drabbats av förändringar när det gäller försörjningsvägarna för rysk gas.

([5]) Rådets förordning (EU) nr 833/2014 av den 31 juli 2014 om restriktiva åtgärder mot bakgrund av Rysslands åtgärder som destabiliserar situationen i Ukraina (EUT L 229, 31.7.2014, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/833/oj).

(17) Det förefaller motiverat att undanta ”befintliga” leveransavtal från den omedelbara tillämpningen av förbudet mot import av rysk gas, men inte att tillfälligt undanta alla avtal som ingåtts innan denna förordning träder i kraft. Ett tillfälligt undantag för alla befintliga leveransavtal från förbudet skulle nämligen kunna ha skapat ett incitament för ryska leverantörer att utnyttja tiden mellan offentliggörandet av kommissionens förslag till denna förordning och ikraftträdandet av förbudet för att öka de nuvarande leveranserna genom att ingå nya avtal eller öka volymerna genom att ändra befintliga leveransavtal eller utnyttja flexibilitet enligt sådana avtal. I syfte att säkerställa att importen från Ryska federationen minskar, snarare än ökar, till följd av detta förbud, bör denna förordning inte belöna företag för att ha ingått nya avtal om import av rysk gas under tiden mellan offentliggörandet av kommissionens förslag till denna förordning och ikraftträdandet av förbudet genom att också bevilja dem en övergångsperiod. Stats- och regeringscheferna gjorde ett åtagande om att fasa ut ryska gasleveranser redan i mars 2022 och kommissionen byggde vidare på detta åtagande genom att föreslå REPowerEU-strategin, REPowerEU-p-lanen och REPowerEU-färdplanen. Senast när förslaget till denna förordning offentliggjordes var det inte längre lämpligt att betrakta avtal som ingåtts efter det datumet som ”befintliga” avtal. Avtal som ingås efter den 17 juni 2025 bör därför inte omfattas av de särskilda övergångsbestämmelserna för befintliga kort- och långfristiga leveransavtal.

(18) För att förhindra att importvolymerna enligt befintliga leveransavtal ökar bör ändrade befintliga leveransavtal betraktas som nya avtal vid tillämpning av denna förordning, och ökningar av importvolymerna med hjälp av avtalsmässig flexibilitet bör inte omfattas av övergångsperioden. Undantag bör medges för vissa fall av nödvändiga ändringar av befintliga leveransavtal, förutsatt att de inte ökar de avtalsenliga kvantiteterna eller tidpunkten för leveransen. Prisvariationer till följd av prisindexering som redan föreskrivs i befintliga leveransavtal utgör inte en ändring av befintliga leveransavtal.

(19) Denna förordning inför ett tydligt rättsligt förbud mot import av rysk naturgas och utgör en självständig unionsrättsakt som ligger utanför gasimportörernas kontroll och gör det olagligt med import av naturgas från Ryska federationen, med direkt rättslig verkan och utan något utrymme för skönsmässig bedömning från medlemsstaternas sida när det gäller tillämpningen.

(20) Till skillnad från andra varor är naturgas en homogen produkt som handlas i stora volymer och ofta säljs vidare flera gånger mellan handlare på grossistnivå. Med hänsyn till hur komplicerat det är att spåra naturgasens ursprung, och med tanke på att ryska leverantörer kan komma att försöka kringgå denna förordning, exempelvis genom försäljning via mellanhänder, omlastning eller transport genom andra länder, bör denna förordning upprätta en effektiv ram för att undvika kringgående av förbudet. Relevanta myndigheter bör därför ha möjlighet att vidta nödvändiga åtgärder för att fastställa huruvida naturgasleveranser från Ryska federationen förs in i unionens tullområde genom system som skapats för att kringgå denna förordning. När tullmyndigheterna fastställer huruvida naturgas ska övergå till fri omsättning i unionen bör de inte enbart vara beroende av uppgifter som lämnas i tulldeklarationen, utan bör, på grundval av annan relevant information och om de anser det vara relevant, kunna bedöma om en vara som förs in i unionen faktiskt är avsedd att övergå till fri omsättning. Denna förordning bör också kräva att produktionslandet och leveranskedjan för naturgas som importeras till unionen fastställs.

(21) Importörer av naturgas bör vara skyldiga att förse myndigheterna med all information som krävs för att fastställa produktionslandet för naturgas som importeras till unionen och avgöra om den importerade gasen omfattas av det allmänna förbudet eller något av undantagen. Begreppet *ursprung* i den mening som avses i unionens tullagstiftning gör det kanske inte alltid möjligt att identifiera produktionslandet för den importerade gasen, till exempel om gasen bearbetades (t.ex. förvätskades eller återförgasades) efter det att den lämnade Ryska federationen. Denna förordning bör därför också omfatta fall där ”ursprungslandet” enligt unionens tullagstiftning skiljer sig från produktionslandet för gasen och föreskriva en mekanism för att kontrollera om naturgasen har utvunnits eller förvätskats i Ryska federationen. All gas som före det att den importerades till unionen exporterades från Ryska federationen, antingen via direkt export från Ryssland till unionen eller via indirekt export genom ett tredjeland, bör, utom vid transitering, omfattas av förbudet.

(22) På grund av de särskilda egenskaperna hos rörledningsgas och LNG och för att möjliggöra ett smidigt förfarande för kontroll av produktionslandet och villkoren för eventuella tillfälliga undantag innan gasen förs in i unionens tullområde bör ett förfarande för förhandstillstånd införas. Import bör vägras om tillstånd saknas. Tillståndsgivande myndigheter och, i tillämpliga fall, tullmyndigheter bör på förhand informeras om planerad import till unionen, och de bör tillhandahållas de uppgifter som är nödvändiga för att kontrollera produktionslandet eller fastställa om villkoren för ett tillfälligt undantag enligt denna förordning är uppfyllda. De tillståndsgivande myndigheterna bör sträva efter att utfärda ett tillstånd inom perioden mellan det att importören lämnar uppgifter och den planerade införseln till unionens tullområde för att underlätta importen av gas till unionen, men de bör också kunna fatta ett beslut i ett senare skede, särskilt om det råder tvivel om de uppgifter som lämnats. Förhandstillståndet påverkar inte tullmyndigheternas befintliga verkställighetsbefogenheter. Import av naturgas från gasproducerande länder bör undantas från denna skyldighet om unionen tidigare har importerat betydande volymer från dessa länder och om dessa länder antingen har visat att de inte vill stödja den ryska gassektorn genom ett förbud mot import av rysk gas eller genom restriktiva åtgärder riktade mot rysk gasinfrastruktur, ryska gasföretag eller personer som förvaltar sådana företag, eller om dessa länder inte förfogar över den infrastruktur som krävs för att importera naturgas via rörledningar eller LNG. Kommissionen bör upprätta en förteckning över sådana länder och uppdatera den i enlighet med detta.

(23) Tillståndsgivande myndigheter och, i tillämpliga fall, tullmyndigheter bör kunna begära alla uppgifter som krävs för att bedöma importens laglighet. De bör också kunna förlita sig på information från andra källor. Eftersom de avtalsvillkor som reglerar faktorer som är relevanta för bedömningen ofta är komplexa bör myndigheterna ges befogenhet att begära detaljerad avtalsinformation från importörer, inbegripet fullständiga leveransavtal, om det är nödvändigt för att förstå sammanhanget för vissa klausuler eller hänvisningar till andra avtalsbestämmelser. Denna förordning bör innehålla regler som säkerställer ett effektivt skydd av berörda företags affärshemligheter.

(24) När tillståndsgivande myndigheter och tullmyndigheter utövar sina befogenheter bör de fokusera på verkställigheten vid sammanlänkningspunkter, LNG-anläggningar eller transitrörledningar där risken för kringgående av bestämmelserna är hög. Användning av så kallade ”skuggflottor” för att kringgå restriktiva åtgärder har observerats vid oljetransporter, vilket kan medföra risker även när det gäller import av LNG och därigenom undergräva målen för denna förordning. Myndigheterna bör i nära samarbete med varandra vid behov anpassa sina verkställighetsprioriteringar för att ta itu med potentiellt kringgående som identifierats under genomförandet av denna förordning. Kommissionen bör också kontinuerligt övervaka flödena av rysk naturgas i transit genom tredjeländer.

(25) Vissa delar av den ryska infrastrukturen för överföring av gas är direkt anslutna till unionen, och vissa transitrörledningar som förbinder Ryska federationen med unionen går genom tredjeländer utan att det för närvarande finns några inmatningspunkter mellan Ryska federationen och unionen. Därför bör det förutsättas att naturgas som importeras till unionen via gränser, sammanlänkningar eller sammanlänkningspunkter mellan Ryska federationen och unionen, Belarus och unionen samt naturgas via rörledningar som TurkStream till sammanlänkningspunkten Strandzha 2/Malkoclar har sitt ursprung i eller exporteras, direkt eller indirekt, från Ryska federationen. Om det hävdas att naturgas som anländer till dessa gränser, sammanlänkningar eller sammanlänkningspunkter omfattas av ett ”transiteringsförfarande” genom Ryska federationen bör strikta kontroller tillämpas. Ryska federationen är en stor gasexportör och har inte tidigare spelat någon betydande roll som transitland för gas på grund av flera faktorer, t.ex. bristen på återförgasningsinfrastruktur, gashandelns struktur i Ryska federationen med ett monopol på rörledningsexport, affärsmodellerna för ryska gasföretag som inte bygger på att organisera transiteringar samt Ryska federationens geografiska läge. Av den anledningen, och med beaktande av incitament för ryska leverantörer att kringgå importförbudet, bör tullmyndigheterna vägra import av volymer av naturgas som påstås vara under transitering, såvida inte otvetydig bevisning kan läggas fram som bevisar att den relevanta gasen har transiterats genom Ryska federationen och att dess produktionsland inte är Ryska federationen. Bevisningen bör lämnas till de tillståndsgivande myndigheterna i tillräckligt god tid för att den importerade gasen ska kunna spåras fram till produktionsplatsen och senast en månad före införseln till unionens tullområde.

(26) Sammanlänkningspunkten Strandzha 1 förbinder unionen med ett rörledningssystem som transporterar inte bara gas från Republiken Azerbajdzjan eller Republiken Turkiet, utan även betydande volymer gas från Ryska federationen. Det bör därför krävas otvetydig bevisning för att fastställa att produktionslandet inte är Ryska federationen, och myndigheterna bör beviljas tillräcklig kontrolltid för att säkerställa att gas som importeras via sammanlänkningspunkten Strandzha 1 inte har sitt ursprung i eller inte exporteras, direkt eller indirekt, från Ryska federationen. Om andra sammanlänkningspunkter i framtiden kopplas till rörledningssystem som transporterar betydande volymer rysk gas, bör samma kontrollstandard tillämpas.

(27) Dessutom skulle betydande volymer naturgas också kunna föras in i unionen enligt ett ”transiteringsförfarande”. Eftersom de strikta övervakningsreglerna för import av gas, såsom förhandstillståndet, inte är tillämpliga på gas som passerar unionen inom ramen för ett ”transiteringsförfarande” eller lagras enligt tullagerreglerna, är det lämpligt att föreskriva särskilda skyddsåtgärder i form av ett övervakningssystem för ”transitering”, som gör det möjligt för tullmyndigheter att övervaka gasflöden inom ramen för ett ”transiteringsförfarande”, för att säkerställa att naturgas som passerar unionen enligt ett ”transiteringsförfarande” i slutändan inte övergår till fri omsättning i unionen. Om aktörer lagrar gas inom ramen för tillfällig lagring eller inom ramen för ett transiteringsförfarande eller ett tullagerförfarande enligt unionens tullkodex, bör medlemsstaterna ha lämpliga mekanismer för övervakning och verkställighet för att säkerställa att tredjeländers användning av unionens lagring inte utgör någon risk för den nationella eller regionala försörjningstryggheten eller fullgörandet av lagringsskyldigheterna, och förse kommissionen med relevant information.

(28) I enlighet med principen om lojalt samarbete bör tillståndsgivande myndigheter, tullmyndigheter, tillsynsmyndigheter, behöriga myndigheter, Europeiska unionens byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer) och kommissionen samarbeta för att genomföra bestämmelserna i denna förordning och utbyta relevant information, i synnerhet när det gäller bedömningen av tillfälliga undantag som tillåter import av rysk naturgas efter denna förordnings ikraftträdande. Tullmyndigheter, tillsynsmyndigheter, behöriga myndigheter och Acer bör förfoga över nödvändiga verktyg och databaser för att, när så är nödvändigt, säkerställa att relevant information kan utbytas mellan nationella myndigheter och myndigheter i andra medlemsstater. Acer bör bidra med expertis i processen för att övervaka genomförandet av denna förordning. Kommissionen och medlemsstaterna bör kunna undersöka möjligheterna att utnyttja den budget som finns tillgänglig inom ramen för Fonden för inre säkerhet som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1149 ([6]) för att göra det enklare att skapa de interoperabla gemensamma informationssystem som behövs. Tullmyndigheterna bör varje månad uppdatera tillsynsmyndigheter, behöriga myndigheter och kommissionen om de viktigaste faktorerna för utvecklingen av importen av rysk gas, t.ex. kvantiteter som importerats enligt långfristiga eller kortfristiga leveransavtal, inmatningspunkter eller avtalspartner. Kommissionen bör i förekommande fall inbegripa den informationen i rapporten om genomförandet av denna förordning. Kommissionen bör även bedöma effektiviteten i informationsutbytet och samarbetet mellan de relevanta myndigheterna och, när så är lämpligt, i den rapporten inbegripa rekommendationer för hur sådant informationsutbyte och samarbete kan förbättras.

(29) Erfarenheterna av utfasningen av ryska gasleveranser via Ukraina har visat att goda förberedelser och samordning i en anda av solidaritet kan förebygga marknadsstörningar eller problem med försörjningstryggheten som potentiellt kan orsakas av ett byte av gasleverantörer. För att förbereda inför en fullständig utfasning av rysk gas på ett samordnat sätt och ge marknaden tillräckligt med tid att planera inför förändringarna, utan någon risk för försörjningstryggheten för gas eller någon betydande inverkan på energipriserna, bör medlemsstaterna utarbeta nationella diversifieringsplaner för naturgas och överlämna dem till kommissionen senast den 1 mars 2026. Dessa planer bör omfattas av regler om tystnadsplikt och får inte röjas utan den relevanta medlemsstatens samtycke. De bör innehålla beskrivningar av de åtgärder som planeras på nationell eller regional nivå för att minska efterfrågan, främja produktion av förnybar energi och säkerställa alternativ försörjning samt identifiera möjliga tekniska, avtalsmässiga eller rättsliga hinder som kan försvåra diversifieringsprocessen. Diversifieringsprocessen kan kräva samordning av åtgärder på nationell nivå, regional nivå eller unionsnivå, och kommissionen bör därför bedöma de nationella diversifieringsplanerna för naturgas och ha möjlighet att när så är nödvändigt utfärda rekommendationer med förslag till anpassningar.

(30) Vid utarbetandet av de nationella diversifieringsplanerna bör kommissionen på ett samordnat sätt och i en anda av solidaritet samarbeta med medlemsstaterna, särskilt i Central- och Sydösteuropa, för att identifiera alternativa leveranser av naturgas. Förutom att förbättra försörjningstryggheten skulle nya leveranser också kunna kompensera för förlorade intäkter genom att befintlig infrastruktur som tidigare använts för transport av rysk gas utnyttjas.

(31) I Versaillesförklaringen åtog sig stats- eller regeringscheferna inte bara att fasa ut naturgasleveranser från Ryska federationen utan även andra leveranser av energi, särskilt oljeleveranser. Ryska federationen har tillämpat liknande metoder som på gasområdet, där landet tidigare har använt gas som ett sätt att utöva tvång och manipulering, vid handel med olja med unionen vilket har till exempel visat sig genom tidigare avbrott i oljeleveranserna. De befintliga förbindelserna med Ryska federationen när det gäller oljeleveranser skapar beroenden och säkerhetsrisker i unionen. För att förhindra att Ryska federationen använder sin oljeexport till unionen som ett tvångsmedel är det viktigt att förbereda en snabb utfasning även av oljeimporten från Ryska federationen. Restriktiva åtgärder som ska säkerställa att oljeimporten från Ryska federationen fasas ut har redan införts, och oljeimporten har minskat avsevärt, men fortsatt utfasning av rysk olja kan komma att kräva specifika förberedande åtgärder och samordning med grannländer.

([6]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1149 av den 7 juli 2021 om inrättande av Fonden för inre säkerhet (EUT L 251, 15.7.2021, s. 94, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1149/oj).

(32) Medlemsstaterna bör därför också utarbeta nationella diversifieringsplaner för råolja och petroleumprodukter som bör inbegripa befintliga och planerade åtgärder på nationell nivå för att säkerställa transparens och spårbarhet när det gäller oljeimport från Ryska federationen. Kommissionen bör utfärda rekommendationer om dessa planer. De bör omfattas av regler om tystnadsplikt och får inte röjas utan den relevanta medlemsstatens samtycke. Kommissionen bör fortsätta att ta itu med problemet med användningen av så kallade ”skuggflottor” för att kringgå unionens restriktiva åtgärder avseende olja, särskilt genom att fullfölja de åtgärder som anges i REPowerEU-färdplanen.

(33) Erfarenheterna från gaskrisen 2022 och 2023 visade att heltäckande information om försörjningssituationen och möjliga försörjningsberoenden är avgörande för övervakningen av gasförsörjningen i unionen. Därför bör importörer av rysk gas som utnyttjar de övergångsperioder som fastställs i denna förordning lämna all information som behövs för att bedöma möjliga risker för gashandeln till kommissionen. Informationen bör inbegripa viktiga parametrar i, eller till och med hela textpartier från, relevanta gasleveransavtal, exklusive prisuppgifter, om det är nödvändigt för att förstå sammanhanget när det gäller vissa klausuler eller hänvisningar till andra avtalsbestämmelser. När kommissionen övervakar gasförsörjningen i unionen bör den även ta hänsyn till importinformation som lämnats av tullmyndigheter och information i de nationella diversifieringsplanerna. Kommissionen bör regelbundet informera gruppen för samordning av gasförsörjningen, som inrättats genom förordning (EU) 2017/1938, om utfasningsprocessen på unionsnivå och lägga fram en årlig rapport om utfasningen av rysk gas som kan åtföljas av specifika unionsrekommendationer och åtgärder som ska påskynda utfasningen.

(34) Medlemsstaterna och unionen bör genomföra denna förordning i nära samarbete, inbegripet när det gäller eventuella tvistlösningsförfaranden. I tillämpliga fall fastställs i Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1219/2012 ([7]) och (EU) nr 912/2014 ([8]) närmare uppgifter om samarbete och fördelning av ekonomiskt ansvar mellan medlemsstaterna och unionen i samband med eventuella tvistlösningsärenden mellan investerare och stat som rör den här förordningen.

(35) Eftersom Ryska federationen på senare tid har haft som praxis att ensidigt ändra och hindra överenskomna domstols- och skiljedomsförfaranden kan varken de berörda personerna eller unionen och medlemsstaterna hållas ansvariga på grundval av domar, skiljedomar eller andra rättsliga avgöranden som meddelas i olagliga förfaranden mot vilka inga rättsmedel är tillgängliga inom den berörda jurisdiktionen.

(36) Unionen har skapat en robust rättslig ram som syftar till att alltid kunna säkerställa försörjningstryggheten för gas och hantera eventuella försörjningskriser på ett samordnat sätt, och där ingår medlemsstaternas skyldighet vad gäller effektiv och operativ solidaritet med grannländer i behov av gas. Kommissionen bör kontinuerligt övervaka utvecklingen av marknadsrisker för gasförsörjningen som följer av gashandeln med Ryska federationen på unionsnivå, regional nivå och medlemsstatsnivå. Vid en plötslig och signifikant utveckling som allvarligt hotar försörjningstryggheten i en eller flera medlemsstater, och efter det att en kris i enlighet med artikel 11 eller 12 i förordning (EU) 2017/1938 har tillkännagetts, är det lämpligt att kommissionen ges befogenhet att vidta nödvändiga nödåtgärder genom att anta det beslut om importförbud för naturgas eller LNG som fastställs i den här förordningen i en eller flera medlemsstater. Kommissionen bör i en sådan situation också tillfälligt kunna upphäva kravet på förhandstillstånd för införseln av importerad gas till unionens tullområde i syfte att underlätta ytterligare import med kort varsel. Ett sådant beslut av kommissionen bör vara tidsbegränsat och inte beviljas för mer än fyra veckor åt gången och bör endast förnyas om villkoren för krisen enligt artikel 11 i förordning (EU) 2017/1938 fortfarande är tillämpliga. Kommissionens genomförandebeslut bör införa vissa ytterligare villkor för att säkerställa att ett sådant eventuellt tillfälligt upphävande är strikt begränsat till att hantera hotet och bör endast tillåta kortfristiga avtal. Kommissionen bör informera gruppen för samordning av gasförsörjningen och lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet som motiverar det tillfälliga upphävandet och en eventuell förlängning, och den bör noggrant övervaka tillämpningen av ett sådant tillfälligt upphävande.

([7]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1219/2012 av den 12 december 2012 om införande av övergångsordningar för bilaterala investeringsavtal mellan medlemsstater och tredjeland (EUT L 351, 20.12.2012, s. 40, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1219/oj).

([8]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 912/2014 av den 23 juli 2014 om upprättande av en ram för hanteringen av det ekonomiska ansvaret i samband med tvistlösning mellan investerare och stat vid tvistlösningsorgan som föreskrivs i internationella avtal där Europeiska unionen är part (EUT L 257, 28.8.2014, s. 121, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/912/oj).

(37) För att undvika forumshopping med avseende på sanktioner och säkerställa en konsekvent tillämpning av denna förordning bör medlemsstaterna fastställa harmoniserade regler om sanktioner vid överträdelser av denna förordning. Eftersom överträdelser av denna förordning också skulle kunna strida mot annan unionslagstiftning med nära koppling till förbuden och skyldigheterna i denna förordning, såsom tullagstiftning, restriktiva åtgärder eller förordning (EU) 2017/1938, bör påförandet av sanktioner dock inte medföra ett åsidosättande av principen *ne bis in idem*, i enlighet med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och relevant rättspraxis från Europeiska unionens domstol. Denna förordning påverkar inte påförandet av straffrättsliga påföljder enligt nationell rätt.

(38) De åtgärder som införs genom denna förordning tar fullt ut hänsyn till principen om energisolidaritet. Exponeringen för import av rysk gas skiljer sig åt mellan medlemsstaterna, och många medlemsstater har redan vidtagit åtgärder för att fasa ut rysk gas. Denna förordning kommer att säkerställa en unionsomfattande harmoniserad strategi för utfasningen av rysk gas och bibehålla solidariteten mellan medlemsstaterna.

(39) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på ett samordnat sätt utan risk för marknadsfragmentering, utan snarare kan uppnås bättre och mer effektivt på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(40) Med hänsyn till vikten av att unionen fasar ut ytterligare ekonomiskt beroende av import av gas från Ryska federationen utan dröjsmål bör denna förordning träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*. Marknadsaktörerna har haft avsevärd tid på sig att anpassa sin försörjningsportfölj efter Versaillesförklaringen från mars 2022 och antagandet av förslaget till denna förordning den 17 juni 2025. Det förefaller ändå lämpligt att föreskriva en övergångsperiod så att gasleverantörer som ännu inte har anpassat sina försörjningsstrategier kan vidta de åtgärder som krävs för att efterleva denna förordning. Förbudet mot att importera gas från Ryska federationen bör därför tillämpas först från och med den .18 mars 2026. För att göra det möjligt för importörer med befintliga leveransavtal och importörer som ingår nya avtal att erhålla det nödvändiga förhandstillståndet i god tid och utan avbrott för planerad import av gas bör de olika tillståndsförfaranden som föreskrivs i denna förordning tillämpas innan förbudet mot import av gas från Ryska federationen blir tillämpligt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Innehåll

Denna förordning utgör en ram för att eliminera unionens kvarvarande exponering för de betydande risker för handeln och försörjningstryggheten som följer av handel med naturgas med Ryska federationen och för att förbereda en effektiv och snabb utfasning av oljeimporten från Ryska federationen genom att fastställa

a) ett stegvist förbud mot import av naturgas från Ryska federationen,

b) regler för att genomföra och övervaka detta förbud samt utfasningen av oljeimport från Ryska federationen, och

c) bestämmelser för att bättre bedöma försörjningstryggheten för energi i unionen.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *naturgas*: gas enligt Kombinerade nomenklaturen (KN)-nummer 2711 11 00 och 2711 21 00.

2. *LNG*: flytande naturgas enligt KN-nummer 2711 11 00.

3. *naturgas i gasform*: naturgas enligt KN-nummer 2711 21 00.

4. *blandningar*: blandningar av LNG-volymer från olika ursprungsländer.

5. *långfristigt leveransavtal*: ett avtal om leverans av naturgas, förutom naturgasderivat, med en löptid på mer än ett år.

6. *kortfristigt leveransavtal*: ett avtal om leverans av naturgas, förutom naturgasderivat, med en löptid på högst ett år.

7. *inlandsstat*: en stat som är helt omgiven av land och inte har direkt tillgång till havet.

8. *import*: hänförande av varor till förfarandet för övergång till fri omsättning i den mening som avses i artikel 201 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 ([9]) (*unionens tullkodex*).

9. *importör*: den fysiska eller juridiska person som i den relevanta tulldeklarationen är deklarant enligt definitionen i artikel 5.15 i unionens tullkodex, eller en fysisk eller juridisk person, inbegripet koncernföretag, som för in varorna till unionens tullområde eller på annat sätt släpper ut varor på unionsmarknaden.

10. *koncernföretag*: koncernföretag enligt definitionen i artikel 2.12 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU ([10]).

11. *tullmyndighet*: tullmyndigheter enligt definitionen i artikel 5.1 i unionens tullkodex.

12. *tillståndsgivande myndighet*: den myndighet som är behörig att pröva de begäranden om tillstånd som görs enligt artikel 5.

13. *behörig myndighet*: behörig myndighet enligt definitionen i artikel 2.7 i förordning (EU) 2017/1938.

14. *tillsynsmyndighet*: en tillsynsmyndighet som har utsetts i enlighet med artikel 76.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1788 ([11]).

15. *kontroll*: kontroll enligt definitionen i artikel 2.55 i direktiv (EU) 2024/1788.

16. *sammanlänkningspunkt*: sammanlänkningspunkt enligt definitionen i artikel 2.63 i direktiv (EU) 2024/1788.

17. *sammanlänkning*: sammanlänkning enligt definitionen i artikel 2.39 i direktiv (EU) 2024/1788.

18. *inmatningspunkt*: inmatningspunkt enligt definitionen i artikel 2.61 i direktiv (EU) 2024/1788.

19. *uttagspunkt*: uttagspunkt enligt definitionen i artikel 2.62 i direktiv (EU) 2024/1788.

20. *leveransställe*: den fysiska eller virtuella plats som anges i ett gasleveransavtal där naturgas ska levereras av en säljare och tas emot av en köpare.

21. *avtalsenliga kvantiteter*: de kvantiteter naturgas som en köpare är skyldig att köpa och en säljare är skyldig att tillhandahålla, enligt vad som anges i det ursprungliga leveransavtalet, men exklusive kvantiteter som följer av avtalsbestämmelser som föreskriver kvantitetsförändringar av referenskvantiteter, såsom avrundningskvantiteter, delkvantiteter, tillvalskvantiteter eller andra volymändringar enligt avtalsvillkoren förutom betalda tilläggsmängder som betalats före den 17 juni 2025.

([9]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/952/oj).

([10]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).

([11]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1788 av den 13 juni 2024 om gemensamma regler för de inre marknaderna för förnybar gas, naturgas och vätgas, om ändring av direktiv (EU) 2023/1791 och om upphävande av direktiv 2009/73/EG (EUT L, 2024/1788, 15.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1788/oj).

22. *avrundningskvantiteter*: de kvantiteter naturgas som läggs till den årliga avtalsenliga kvantiteten under ett visst år för att den sista lasten ska kunna avrundas upp till en hel last.

23. *delkvantiteter*: de kvantiteter naturgas som överförs till påföljande avtalsår om den kvantitet som levereras under ett år är antingen större eller mindre än den justerade årliga avtalsenliga kvantiteten efter justeringar; sådana kvantiteter kan antingen vara positiva eller negativa.

24. *tillvalskvantiteter*: de kvantiteter naturgas som kan läggas till i ett leveransavtal som ett tillval till den årliga avtalsenliga kvantiteten på grundval av leveransavtal efter en parts gottfinnande.

25. *betalda tilläggsmängder*: de kvantiteter naturgas som en köpare har rätt eller skyldighet att ta emot och betala för under efterföljande perioder, i enlighet med lägsta take-or-pay-villkor och för att kompensera för underskott i de kvantiteter som avtalats men som inte tagits emot under tidigare perioder, i enlighet med ett långfristigt leveransavtal.

26. *leveransplan*: den tidtabell eller plan som parterna i ett gasleveransavtal kommit överens om och som anger de kvantiteter naturgas som ska levereras av en säljare och som en köpare ska ta emot under bestämda tidsintervall, inbegripet tidpunkt, plats och villkor för leveranser, enligt vad som anges i ett leveransavtal eller eventuella tillhörande operativa förfaranden.

27. *nominering*: nominering enligt definitionen i artikel 2.8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1789 ([12]).

28. *olja*: råolja, naturgaskondensat, insatsvaror till raffinaderier, tillsatser och oxygenater samt andra kolväten och oljeprodukter som omfattas av KN-nummer 2709 och 2710.

29. *produktionsland*: det land där naturgasen utvinns, oavsett om naturgasen därefter har förvätskats eller återförgasats i ett annat land; om naturgas som utvinns i andra länder än Ryska federationen har förvätskats eller återförgasats i Ryska federationen ska Ryska federationen anses vara produktionsland.

KAPITEL II

STEGVIS FÖRBUD MOT IMPORTEN AV NATURGAS FRÅN RYSKA FEDERATIONEN

Artikel 3

Förbud mot importen av naturgas från Ryska federationen

1. Import via rörledningar av naturgas i gasform (*rörledningsgas*), som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen, ska vara förbjuden, såvida inte något av de tillfälliga undantag som föreskrivs i artikel 4 är tillämpligt.

2. Import av LNG som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen, eller som erhålls från naturgas i gasform som utvinns i Ryska federationen, ska vara förbjuden, såvida inte något av de tillfälliga undantag som anges i artikel 4 är tillämpligt. Detta förbud ska även gälla sådan LNG som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen eller som erhålls från naturgas i gasform som utvinns i Ryska federationen och som ingår i blandningar.

Artikel 4

Tillfälliga undantag för befintliga leveransavtal

1. Förbudet enligt artikel 3.1 ska tillämpas från och med den 17 juni 2026 och förbudet enligt artikel 3.2 ska tillämpas från och med den 25 april 2026, om det kan visas för de tillståndsgivande myndigheterna att sådan relevant import utförs inom ramen för ett kortfristigt leveransavtal som ingåtts före den 17 juni 2025 och inte ändrats därefter, såvida inte ändringen omfattas av punkt 5 i den här artikeln.

([12]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1789 av den 13 juni 2024 om de inre marknaderna för förnybar gas, naturgas och vätgas, om ändring av förordningarna (EU) nr 1227/2011, (EU) 2017/1938, (EU) 2019/942 och (EU) 2022/869 samt beslut (EU) 2017/684, och om upphävande av förordning (EG) nr 715/2009 (EUT L, 2024/1789, 15.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1789/oj).

2. Förbudet enligt artikel 3.1 i denna förordning ska tillämpas från och med den 30 september 2027, om det kan visas för de tillståndsgivande myndigheterna att den relevanta importen utförs inom ramen för ett långfristigt leveransavtal som ingåtts före den 17 juni 2025 och inte ändrats därefter, såvida inte ändringen omfattas av punkt 5 i den här artikeln.

Om kommissionen identifierar en risk för att en medlemsstat kanske inte kommer att uppnå fyllnadsmålet för 2027 för underjordisk lagring enligt artikel 6a i förordning (EU) 2017/1938, med beaktande av omständigheterna för risken att målet inte uppnås, ska den senast den 15 september 2027 bekräfta denna risk genom ett genomförandebeslut.

Om kommissionen antar ett genomförandebeslut enligt andra stycket i denna punkt ska förbudet enligt artikel 3.1 i den här förordningen tillämpas först från och med den 1 november 2027 i den medlemsstaten, om det kan visas för de tillståndsgivande myndigheterna att den relevanta importen utförs inom ramen för ett långfristigt leveransavtal som avses i första stycket i den här punkten. Kommissionen ska utan dröjsmål underrätta Europaparlamentet, rådet och gruppen för samordning av gasförsörjningen, inrättad genom artikel 4 i förordning (EU) 2017/1938, om sitt genomförandebeslut.

3. Förbudet enligt artikel 3.2 ska tillämpas från och med den 1 januari 2027, om det kan visas för de tillståndsgivande myndigheterna att den relevanta importen utförs inom ramen för ett långfristigt leveransavtal som ingåtts före den 17 juni 2025 och inte ändrats därefter, såvida inte ändringen omfattas av punkt 5 i den här artikeln.

4. Förbudet enligt artikel 3 ska tillämpas från och med den 30 september 2027 eller, om kommissionen har antagit ett genomförandebeslut i enlighet med punkt 2 i den här artikeln, från och med den 1 november 2027, om det kan visas för de tillståndsgivande myndigheterna att

a) den relevanta importen utförs inom ramen för ett kortfristigt leveransavtal med leverans till en inlandsstat, som är nödvändigt för att fullgöra det långfristiga leveransavtalet enligt led b, och

b) det finns ett långfristigt leveransavtal med leverans till en inlandsstat för import av rörledningsgas

   i) som ingåtts före den 17 juni 2025 och inte ändrats därefter, såvida inte ändringen omfattas av punkt 5 i den här artikeln,

   ii) som avser gasleveranser som har sitt ursprung i eller som direkt eller indirekt exporteras från Ryska federationen, och

   iii) för vilket leveransen vid det ursprungliga leveransstället vid en gräns mellan unionen och ett tredjeland inte längre kan utföras.

5. De tillfälliga undantagen i punkterna 1, 2, 3 och 4 ska också tillämpas på befintliga leveransavtal med följande ändringar:

a) Minskning av de avtalsenliga kvantiteterna.

b) Sänkning av priserna och avgifterna.

c) Ändring av konfidentialitetsklausulerna.

d) Ändring av de operativa förfarandena, såsom kommunikationsförfarandena.

e) Ändringar av avtalsparternas adresser.

f) Överföring av avtalsförpliktelserna mellan koncernföretag.

g) Ändringar som krävs enligt rättsliga förfaranden eller skiljeförfaranden.

h) För inlandsstater, ändringar mellan de nationella leveransställena.

6. De kvantiteter som importeras i enlighet med punkterna 1, 2, 3 och 4 får inte överstiga de avtalsenliga kvantiteterna.

KAPITEL III

FÖRHANDSTILLSTÅND FÖR IMPORT OCH, INLÄMNING OCH UTBYTE AV RELEVANT INFORMATION

Artikel 5

Förhandstillstånd för import och inlämning av relevant information

1. Om ett tillfälligt undantag enligt artikel 4 begärs, ska det krävas förhandstillstånd för importen. De tillståndsgivande myndigheterna ska få all information som är nödvändig för att bedöma om villkoren i artikel 4 är uppfyllda.

2. Den information som avses i punkt 1 ska omfatta åtminstone följande:

a) Datum för ingående av gasleveransavtalet.

b) Gasleveransavtalets löptid.

c) De avtalsenliga kvantiteterna, inklusive alla rättigheter till flexibilitet uppåt eller nedåt.

d) Namn på parterna i gasleveransavtalet, inbegripet, för parter som är registrerade i unionen, registrerings- och identitetsnummer för ekonomiska aktörer (*Eori-nummer*).

e) För import av LNG, förvätskningsplatsen och den första lastningshamnen.

f) När det gäller blandningar, dokumentation som styrker de kvantiteter naturgas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen och de kvantiteter naturgas från andra ursprungsländer som ingår i blandningen samt information som fastställer blandningsprocessen.

g) Leveransställena, inbegripet eventuell flexibilitet när det gäller leveransstället.

h) Varje ändring av gasleveransavtalet, inbegripet uppgift om ändringens innehåll och datum, med undantag för ändringar som endast avser gaspriset.

Om ett tillfälligt undantag enligt artikel 4 begärs och priset på naturgas ändrades den 17 juni 2025 eller senare ska den information som avses i punkt 1 i den här artikeln inbegripa information om prisändringen.

Den information som avses i punkt 1 ska lämnas till den tillståndsgivande myndigheten senast en månad före införseln av naturgas till unionens tullområde. Samma tidsfrist ska tillämpas på blandningar som innehåller naturgas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen.

3. För import av naturgas där produktionslandet inte är Ryska federationen ska förhandstillstånd krävas, utom i de fall då importen omfattas av punkt 4. De tillståndsgivande myndigheterna i den medlemsstat där naturgasen ska övergå till fri omsättning ska senast fem arbetsdagar före införseln till unionens tullområde få all nödvändig information för att fastställa produktionslandet för den naturgasen.

4. Ett undantag från det förhandstillstånd som fastställs i punkt 3 ska tillämpas om naturgas importeras från ett land som producerar naturgas, som har exporterat mer än 5 miljarder kubikmeter naturgas till unionen under 2024 och

a) som antingen har förbjudit import av naturgas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen eller tillämpar andra restriktiva åtgärder mot sådan gas eller

b) inte har någon gasinfrastruktur som gör det möjligt att importera LNG eller rörledningsgas.

Senast fem arbetsdagar efter dagen för denna förordnings ikraftträdande ska kommissionen, genom ett genomförandebeslut, upprätta en förteckning över länder som uppfyller de villkor som fastställs i första stycket.

Kommissionen ska övervaka huruvida de villkor som fastställs i första stycket i denna punkt fortfarande är uppfyllda och ska uppdatera förteckningen i enlighet med detta och utan onödigt dröjsmål, på grundval av den information som tillhandahålls av de tillståndsgivande myndigheterna eller, i tillämpliga fall, tullmyndigheterna och av unionens organ enligt artikel 7.2.

Kommissionen får, genom ett genomförandebeslut, återkalla det undantag från förhandstillstånd som fastställs i första stycket i denna punkt om de tillståndsgivande myndigheterna eller, i tillämpliga fall, tullmyndigheterna identifierar ett eller flera fall av kringgående av förbuden i artikel 3 av exportörer från ett land som avses i första stycket i denna punkt, eller om kommissionen har skäl att anta att myndigheter från exportländer inte ingriper på lämpligt sätt mot metoder för kringgående.

5. De tillståndsgivande myndigheterna, tullmyndigheterna och andra myndigheter som deltar i den övervakning som avses i artiklarna 6 och 7 får, om de anser att den information som lämnats enligt förfarandet för förhandstillstånd är otillräcklig, för att bedöma om tillståndet ska beviljas, begära mer detaljerad information. De får också använda information från andra källor. De tillståndsgivande myndigheterna får särskilt begära inlämning av texten i vissa bestämmelser i gasleveransavtalet i sin helhet eller hela texten i gasleveransavtalet, exklusive prisinformation, framför allt om vissa avtalsbestämmelser hänger samman med varandra eller om full kännedom om utformningen av avtalsbestämmelserna är avgörande för bedömningen.

Om den information som lagts fram inte är tillräcklig ska tullmyndigheterna vägra att låta de relevanta varorna övergå till fri omsättning.

Kommissionen ska, i nära samarbete med de tillståndsgivande myndigheterna och, i tillämpliga fall, tullmyndigheterna, offentliggöra vägledning om ytterligare uppgifter om förfarandet för förhandstillstånd och lämpliga typer av handlingar och bevis som ska lämnas in.

6. De tillståndsgivande myndigheterna och tullmyndigheterna ska kontrollera den bevisning som lämnats in för att fastställa produktionslandet genom att, när så är lämpligt, begära ytterligare information, som får omfatta men inte begränsas till leveransdokumentation som finns att tillgå i förväg, såsom allmänt tillgänglig satellitspårning av laster med LNG eller spårningsinformation från Europeiska sjösäkerhetsbyrån.

7. Naturgas som ska importeras till unionen via gränser eller sammanlänkningar eller sammanlänkningspunkter mellan unionen och Ryska federationen eller Belarus, eller via rörledningar som förbinder Ryska federationen med unionen och som går genom tredjeländer utan att det finns några inmatningspunkter mellan Ryska federationen och unionen, ska betraktas som exporterad direkt eller indirekt från Ryska federationen.

8. Naturgas som ska importeras till unionen via sammanlänkningspunkten Strandzha 1 ska betraktas som exporterad direkt eller indirekt från Ryska federationen, såvida inte, senast sju arbetsdagar före införseln till unionens tullområde, för de tillståndsgivande myndigheterna kan läggas fram otvetydig bevisning, i vilken det fastställs att produktionslandet för naturgasen inte är Ryska federationen.

9. Om förändringar som rör gasinfrastruktur eller handelsmönster leder till en situation där andra sammanlänkningspunkter än Strandzha 1 förbinder unionen med rörledningssystem som transporterar betydande volymer naturgas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen ska punkt 8 tillämpas i tillämpliga delar på naturgas som ska importeras via dessa sammanlänkningspunkter. Kommissionen ska identifiera dessa sammanlänkningspunkter genom kommissionens genomförandebeslut.

10. Om naturgas transporteras genom unionen från ett tredjeland till ett tredjeland inom ramen för ett transiteringsförfarande i enlighet med unionens tullkodex, inbegripet för lagring enligt tullagerreglerna, ska de tillståndsgivande myndigheterna och, i tillämpliga fall, tullmyndigheterna senast fem arbetsdagar före den planerade transiteringen underrättas om

a) produktionslandet för den naturgas som ska transporteras inom ramen för ett transiteringsförfarande, såvida inte sådan information saknas,

b) de planerade eller faktiska nomineringsplanerna med angivande av volymen, tidpunkten och inmatnings- och uttagspunkterna för den gas som transiteras, i tillämpliga fall med daglig detaljnivå,

c) volymerna och leveransställena i gasleveransavtalen, och

d) avtalet mellan säljaren eller köparen eller en intermediär och de berörda systemansvariga för överföringssystemen i unionen, i tillämpliga fall.

De tillståndsgivande myndigheterna ska kontrollera att uppgifterna är enhetliga och i tillämpliga fall utan dröjsmål dela med sig av den mottagna informationen till tullmyndigheterna.

11. Om aktörer lagrar naturgas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen inom ramen för tillfällig lagring eller inom ramen för ett transiteringsförfarande eller ett tullagerförfarande enligt unionens tullkodex, ska medlemsstaterna ha lämpliga mekanismer för övervakning och verkställighet för att säkerställa att tredjeländers användning av unionens lagring inte utgör någon risk för den nationella eller regionala försörjningstryggheten eller fullgörandet av de lagringsskyldigheter som anges i artiklarna 6a–6d i förordning (EU) 2017/1938, och förse kommissionen med relevant information.

Artikel 6

Effektiv övervakning och rapportering

1. Tullmyndigheter och, i förekommande fall, behöriga myndigheter och tillsynsmyndigheter, Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf), Europeiska åklagarmyndigheten (Eppo) och Europeiska unionens byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer), ska säkerställa en effektiv övervakning av bestämmelserna i kapitel II och vid behov utnyttja sina fulla verkställighetsbefogenheter, i nära samarbete med andra relevanta nationella myndigheter, myndigheter i andra medlemsstater, unionens myndigheter och kommissionen.

2. När de tillståndsgivande myndigheterna och tullmyndigheterna utövar sina befogenheter ska de fokusera på verkställigheten vid sammanlänkningspunkter, LNG-anläggningar eller transitrörledningar där risken för kringgående är hög, till exempel där import kommer från tredjeländer som också handlar med naturgas som har sitt ursprung i eller exporteras, direkt eller indirekt, från Ryska federationen eller som exporterar naturgas från produktionsanläggningar som delvis ägs av företag från Ryska federationen. Med hjälp av samarbetsmekanismen mellan myndigheter enligt artikel 7 ska myndigheterna vid behov anpassa sina verkställighetsprioriteringar för att ta itu med potentiellt kringgående som identifierats under genomförandet av denna förordning. Kommissionen ska i samarbete med medlemsstaterna övervaka de totala volymer naturgas som importeras via tredjeländer för att bedöma potentiella risker för kringgående av artiklarna 3 och 4.

Artikel 7

Samarbete och informationsutbyte

1. Tullmyndigheten är tillståndsgivande myndighet, såvida inte en medlemsstat utser en annan myndighet för detta ändamål. Om en medlemsstat utser en annan myndighet än tullmyndigheten till tillståndsgivande myndighet ska den medlemsstaten informera kommissionen om detta.

2. De tillståndsgivande myndigheterna ska samarbeta och utbyta mottagen information om import av naturgas med tillsynsmyndigheterna, de behöriga myndigheterna och, i tillämpliga fall, tullmyndigheterna samt Olaf, Eppo, Acer och kommissionen i linje med deras respektive uppgifter, ansvarsområden och befogenheter och i möjligaste mån säkerställa en effektiv bedömning av huruvida villkoren i artiklarna 3 och 4 är uppfyllda. De ska särskilt utbyta information om potentiellt kringgående som identifierats under genomförandet av denna förordning.

3. De tillståndsgivande myndigheterna och, i tillämpliga fall, tullmyndigheterna ska förse kommissionen med relevant information som gör det möjligt att övervaka om de särskilda villkor som anges i artikel 4.1, 4.2, 4.3, 4.4 och 4.5 fortsätter att uppfyllas. I samband med detta ska kommissionen särskilt övervaka huruvida dessa bestämmelser används för kringgående.

4. Utöver den information som lämnas i enlighet med punkt 3, ska de tillståndsgivande myndigheterna och, i tillämpliga fall, tullmyndigheterna varje månad informera tillsynsmyndigheterna, de behöriga myndigheterna, Acer och kommissionen om de viktigaste faktorerna i utvecklingen avseende importen av naturgas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen, såsom vilka kvantiteter som importeras enligt långfristiga eller kortfristiga leveransavtal, inmatningspunkter eller avtalspartner. Den informationen ska också omfatta viktig utveckling när det gäller naturgas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen och som förs in i unionen inom ramen för ett transiteringsförfarande enligt artikel 5.10.

5. De tillståndsgivande myndigheterna och, i tillämpliga fall, tullmyndigheterna, från olika medlemsstater, ska i nödvändig utsträckning utbyta mottagen information om import av naturgas och samarbeta med varandra för att säkerställa en effektiv verkställighet av denna förordning och förhindra kringgående av bestämmelserna. De ska använda befintliga verktyg och databaser som gör det möjligt att effektivt utbyta relevant information mellan de nationella myndigheterna i deras medlemsstat och myndigheterna i andra medlemsstater, eller vid behov inrätta sådana verktyg.

6. Senast den 1 juli 2026 och den 1 juli 2027 ska Acer, på grundval av de uppgifter som mottagits enligt denna förordning och information som den förfogar över, offentliggöra en rapport med en översikt över leveransavtal för naturgas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen, och bedöma diversifieringens inverkan på energimarknaderna. När så är relevant ska rapporten också omfatta uppgifter om naturgas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen som förs in i unionen inom ramen för ett transiteringsförfarande enligt artikel 5.10.

7. Kommissionen och Acer ska, när så är lämpligt, utbyta relevant information som de förfogar över om avtal om import av naturgas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen med de tillståndsgivande myndigheterna och, i tillämpliga fall, tullmyndigheterna för att underlätta verkställigheten av denna förordning.

8. Om det är relevant för fullgörandet av skyldigheterna om utbyte av information i enlighet med denna artikel ska rådets förordning (EG) nr 515/97 ([13]) gälla i tillämpliga delar.

Artikel 8

Sanktioner

1. Medlemsstaterna ska föreskriva effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner för underlåtenhet att följa artiklarna 3, 4 eller 5.

2. Maximisanktionen för juridiska personer ska vara minst

a) 3,5 % av företagets totala globala årsomsättning för det föregående räkenskapsåret,

b) 40 miljoner EUR, eller

c) 300 % av den uppskattade transaktionsomsättningen, som ska beräknas på grundval av den berörda naturgasvolymen och ”dagen före”-avtalspriserna på TTF-marknaden.

Maximisanktionen för fysiska personer ska vara minst 2,5 miljoner EUR.

3. Om det i en medlemsstats rättssystem inte föreskrivs befogenhet för behöriga myndigheter att självständigt påföra administrativa sanktionsavgifter får denna artikel tillämpas så att förfarandet inleds av den behöriga myndigheten och sanktionsavgifterna sedan utdöms av behörig nationell domstol, varvid det säkerställs att rättsmedlen är effektiva och har motsvarande verkan som de administrativa sanktionsavgifter som påförs av tillsynsmyndigheter. De påförda sanktionsavgifterna ska i alla händelser vara effektiva, proportionella och avskräckande.

4. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla de nationella bestämmelser som är i kraft för att säkerställa genomförandet av denna artikel senast den 4 februari 2028 och utan dröjsmål eventuella ändringar som berör dem.

KAPITEL IV

NATIONELLA DIVERSIFIERINGSPLANER

Artikel 9

Nationella diversifieringsplaner för naturgas

1. Varje medlemsstat ska upprätta en plan som beskriver åtgärder för milstolpar och potentiella hinder för att diversifiera sin gasförsörjning (*nationell diversifieringsplan för naturgas*) i syfte att upphöra med all import av naturgas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen inom tidsfristerna enligt artiklarna 3 och 4.

2. Den nationella diversifieringsplanen för naturgas ska omfatta samtliga följande uppgifter:

a) Tillgänglig information om volymen av import av naturgas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen enligt befintliga leveransavtal.

([13]) Rådets förordning (EG) nr 515/97 av den 13 mars 1997 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen (EGT L 82, 22.3.1997, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1997/515/oj).

b) En tydlig beskrivning av befintliga stödåtgärder och planerade stödåtgärder på nationell nivå för att ersätta naturgas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen, inbegripet de kvantiteter som förväntas fasas ut, milstolpar och en tidsplan för genomförandet och, om sådana finns tillgängliga, planer för möjliga alternativa försörjningar och försörjningsvägar. Sådana åtgärder kan omfatta användning av plattformen AggregateEU som inrättades enligt artikel 42 i förordning (EU) 2024/1789, stödåtgärder för energiföretags diversifieringsarbete, samarbete inom regionala grupper såsom högnivågruppen för sammankoppling av energinäten i Central- och Sydösteuropa (Cesec), identifiering av alternativ till import av naturgas genom elektrifiering, energioberoende, energieffektivitetsåtgärder, främjande av produktion av biogas, biometan och ren vätgas, utbyggnad av förnybar energi, frivilliga åtgärder för att minska efterfrågan eller möjligheter för andra medlemsstater att underlätta diversifiering av försörjningen.

c) Identifiering av eventuella tekniska, avtalsmässiga eller rättsliga hinder för att ersätta naturgas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen, och handlingsalternativ för att bortskaffa sådana hinder.

3. Senast den 1 mars 2026 ska medlemsstaterna lämna in sina nationella diversifieringsplaner för naturgas till kommissionen med användning av mallen i bilaga I.

4. Kommissionen ska när så är lämpligt underlätta utarbetandet och genomförandet av de nationella diversifieringsplanerna för naturgas, inbegripet genom att tillhandahålla bästa praxis och tekniskt stöd. Under övergångsperioden för befintliga leveransavtal enligt artikel 4 i denna förordning ska kommissionen samordna sitt diversifieringsarbete med medlemsstaterna för att identifiera alternativa försörjningskällor. Nya leveranser skulle också kunna kompensera för förlorade intäkter genom att använda befintlig infrastruktur som tidigare använts för naturgas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen i transit. Medlemsstaterna ska regelbundet rapportera till den grupp för samordning av gasförsörjningen om de framsteg som gjorts med utarbetandet, antagandet och genomförandet av deras nationella diversifieringsplaner för naturgas. På grundval av de nationella diversifieringsplanerna ska kommissionen bedöma genomförandet av utfasningen av naturgas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen, och rapportera om sin bedömning till gruppen för samordning av gasförsörjningen, som anges i artikel 17 i förordning (EU) 2017/1938.

Artikel 10

Nationella diversifieringsplaner för olja (råolja och petroleumprodukter)

1. En medlemsstat som tar emot import av olja som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen ska upprätta en diversifieringsplan som beskriver åtgärder, milstolpar och potentiella hinder för att diversifiera sin oljeförsörjning (*nationell diversifieringsplan för olja)* i syfte att senast i slutet av 2027 upphöra med import av olja som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen.

2. Nationell diversifieringsplaner för olja ska omfatta samtliga följande uppgifter:

a) Tillgänglig information om volymen av import av olja som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen enligt befintliga leveransavtal.

b) Planerade åtgärder på nationell nivå för att ersätta olja som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen, inbegripet de kvantiteter som förväntas fasas ut, milstolpar och en tidsplan för genomförandet samt möjliga alternativa försörjningar, försörjningsvägar och energikällor samt möjligheter för andra medlemsstater att underlätta diversifiering av försörjningen.

c) Befintliga och planerade åtgärder på nationell nivå för att i möjligaste mån säkerställa transparens och spårbarhet för olja som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen, inbegripet åtgärder för kontroll av eventuell ommärkt import.

d) Eventuella förbud på nationell nivå mot import av olja som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen.

e) Eventuella tekniska, avtalsmässiga eller rättsliga hinder för att ersätta olja som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen, och handlingsalternativ för att bortskaffa sådana hinder.

3. Senast den 1 mars 2026 ska medlemsstaterna lämna in sina nationella diversifieringsplaner för olja till kommissionen med användning av mallen i bilaga II. Kommissionen ska offentliggöra en icke-konfidentiell version av de planer som mottagits från medlemsstaterna senast en månad från det att planerna lämnats in.

4. Kommissionen ska när så är lämpligt underlätta utarbetandet och genomförandet av de nationella diversifieringsplanerna för olja, inbegripet genom att tillhandahålla bästa praxis och tekniskt stöd. Kommissionen ska bistå i samarbetet mellan medlemsstaterna när de genomför sina nationella diversifieringsplaner för olja. Kommissionen ska bedöma inverkan av ett eventuellt påskyndat upphörande av importen av olja på de medlemsstater som påverkas mest av en fullständig utfasning av rysk oljeförsörjning. Kommissionen ska arbeta aktivt med de direkt berörda medlemsstaterna och andra relevanta medlemsstater för att hitta lösningar som minimerar eventuella risker som identifierats i bedömningen. Medlemsstaterna ska regelbundet rapportera till den samordningsgrupp för olja som inrättats genom artikel 17 i rådets direktiv 2009/119/EG ([14]) om de framsteg som gjorts med utarbetandet, antagandet och genomförandet av sina nationella diversifieringsplaner för olja.

5. Om det i en nationell diversifieringsplan för olja konstateras en risk för att utfasningen senast i slutet av 2027 av olja som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen inte skulle kunna uppnås, ska kommissionen, efter att ha bedömt den relevanta nationella diversifieringsplanen och inom tre månader från inlämnandet av den, utfärda en rekommendation till den berörda medlemsstaten om hur utfasningen kan uppnås i rätt tid och offentliggöra den rekommendationen.. Efter den rekommendationen ska den berörda medlemsstaten uppdatera sin nationella diversifieringsplan för olja inom tre månader, och därvid beakta kommissionens rekommendation.

KAPITEL V

ÖVERVAKNING AV FÖRSÖRJNINGSTRYGGHETEN FÖR GAS

Artikel 11

Ändringar av förordning (EU) 2017/1938

Förordning (EU) 2017/1938 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2 ska följande led läggas till:

”33. *take-or-pay-klausul*: en avtalsbestämmelse som ålägger köparen att ta emot eller annars betala för en viss minsta mängd gas inom en viss period, oavsett om gasen faktiskt tas emot eller inte.

34. *deliver-or-pay-klausul*: en avtalsbestämmelse som ålägger säljaren att betala avtalsenliga böter vid utebliven leverans av gas.”

2. Artikel 14.6 ska ändras på följande sätt:

a) I första stycket ska följande led läggas till:

”c) Till kommissionen och till de berörda behöriga myndigheterna anmäla följande uppgifter om gasleveransavtal som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen:

i) De uppgifter som avses i artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2026/261 (*).

ii) Uppgifter om de kvantiteter som ska levereras och tas emot, inbegripet eventuell flexibilitet enligt take-or-pay-klausuler eller deliver-or-pay-klausuler.

iii) Leveransplaner (LNG) eller nomineringar (rörledningsgas).

iv) Eventuell avtalsenlig flexibilitet avseende årliga avtalsenliga kvantiteter, inbegripet tilläggsmängder.

([14]) Rådets direktiv 2009/119/EG av den 14 september 2009 om skyldighet för medlemsstaterna att inneha minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter (EUT L 265, 9.10.2009, s. 9, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/119/oj).

v) Villkor för tillfälligt upphävande eller avslutande av gasleveranser, inbegripet bestämmelser om force majeure.

vi) Uppgifter om vilken rätt som reglerar avtalet och vilken skiljedomsmekanism som har valts.

vii) Centrala delar av andra kommersiella avtal som är relevanta för fullgörandet av gasleveransavtalet, med undantag för prisinformation.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2026/261 av den 26 januari 2026 om utfasning av importen av rysk naturgas och förberedelse av utfasningen av importen av rysk olja, om förbättrad övervakning av potentiella energiberoenden och om ändring av förordning (EU) 2017/1938 (EUT L, 2026/261, 2.2.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2026/261/oj).”

b) Följande stycken ska läggas till:

”Den information som avses i första stycket c ska tillhandahållas senast den 4 mars 2026 och för varje kontrakt i ett disaggregerat format, inklusive de relevanta textdelarna i sin helhet, med undantag för prisinformation, särskilt om full kännedom om utformningen av avtalsbestämmelserna är avgörande för bedömningen av gasförsörjningen eller om vissa avtalsbestämmelser hör samman med varandra.

Leverantörer av LNG-terminaltjänster ska förse kommissionen med information om tjänster som bokats av kunder från Ryska federationen eller av kunder som kontrolleras av företag från Ryska federationen, inbegripet avtalade tjänster, berörda kvantiteter och avtalets löptid.”

3. I artikel 17 ska andra stycket ersättas med följande:

”Kommissionen ska kontinuerligt övervaka hur unionens energisystem är exponerat för leveranser, även via tredjeländer, av gas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen, särskilt på grundval av information som anmälts till kommissionen och de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 14.6 c.

Kommissionen ska bedöma genomförandet av utfasningen av gas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen enligt förordning (EU) 2026/261 på nationell och regional nivå och på unionsnivå på grundval av de nationella diversifieringsplaner för gas som avses i artikel 9 i den förordningen och rapportera sin bedömning till gruppen för samordning av gasförsörjningen.

På grundval av den bedömning som avses i tredje stycket ska kommissionen offentliggöra en årlig rapport som ska ge en heltäckande översikt över medlemsstaternas framsteg med att genomföra sina nationella diversifieringsplaner för gas.

I förekommande fall får kommissionen, inom tre månader efter det att en nationell diversifieringsplan för gas lämnats in, utfärda en rekommendation som identifierar möjliga insatser och åtgärder för att säkerställa diversifiering av gasförsörjningen och utfasning i god tid av rysk gas som har sitt ursprung i eller direkt eller indirekt exporteras från Ryska federationen.

Till följd av den rekommendationen ska de berörda medlemsstaterna uppdatera sina diversifieringsplaner för gas inom tre månader, och därvid beakta kommissionens rekommendation.”

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 12

Tystnadsplikt

1. All konfidentiell information som mottas, utbyts eller förmedlas i enlighet med denna förordning ska omfattas av de krav för tystnadsplikt som föreskrivs i denna artikel.

2. Tystnadsplikten ska tillämpas för alla personer som arbetar eller har arbetat för de myndigheter som är involverade i genomförandet av denna förordning, och alla fysiska eller juridiska personer som de relevanta myndigheterna har delegerat sina befogenheter till, inbegripet revisorer och experter som arbetar på dessa myndigheters uppdrag.

3. Information som omfattas av tystnadsplikt får inte lämnas ut utom när detta föreskrivs i unionsrätten eller nationell rätt.

4. All information som utbyts mellan de relevanta myndigheterna eller medlemsstaterna i enlighet med denna förordning och som avser affärs- eller driftsförhållanden eller andra ekonomiska eller personliga förhållanden ska anses vara konfidentiell och omfattas av tystnadsplikt, utom när den relevanta myndigheten vid den tidpunkt då informationen lämnas anger att informationen får lämnas ut, om utlämnandet krävs enligt bestämmelser som fastställs i unionsrätten eller nationell rätt eller om det är nödvändigt att lämna ut informationen i samband med rättsliga förfaranden.

Artikel 13

Övervakning

1. Kommissionen ska löpande övervaka utvecklingen på unionens energimarknad, särskilt när det gäller potentiella beroenden av gasförsörjning eller andra risker för energiförsörjningstryggheten avseende energiimport från Ryska federationen. Senast den 4 februari 2028 ska kommissionen lägga fram en rapport om denna förordnings genomförande för Europaparlamentet och rådet.

Den rapporten ska innehålla en bedömning av effektiviteten i det förfarande för förhandstillstånd som föreskrivs i artikel 5. Den ska även inkludera information om eventuella problem med försörjningstryggheten som rör naturgas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen i unionens lager. Rapporten ska dessutom inbegripa en utvärdering av effektiviteten i informationsutbytet och samarbetet mellan de relevanta myndigheterna i enlighet med artikel 6 samt artikel 7.2 och 7.5 och ska, när så är lämpligt, innehålla rekommendationer för hur sådant informationsutbyte och samarbete kan förbättras.

2. Vid en plötslig och signifikant utveckling som allvarligt hotar energiförsörjningstryggheten i en eller flera medlemsstater, och efter det att en kris i enlighet med artikel 11 eller 12 i förordning (EU) 2017/1938 har tillkännagivits, får kommissionen, genom ett beslut, helt eller delvis tillfälligt upphäva tillämpningen av kapitel II i denna förordning i en eller flera medlemsstater. I ett sådant fall får kommissionen också tillfälligt upphäva kravet på förhandstillstånd enligt artikel 5.2 i den här förordningen. Kommissionens beslut ska innehålla särskilda villkor, särskilt för att säkerställa att ett eventuellt tillfälligt upphävande är strikt begränsat till att hantera hotet. Det tillfälliga upphävandet ska vara begränsat till en period som är absolut nödvändig för att överbrygga tiden fram till dess att det finns tillräcklig försörjning från andra länder än Ryska federationen för att tillgodose efterfrågan i unionen. Det får inte beviljas för mer än fyra veckor åt gången och ska endast förnyas om villkoren för krisen enligt artikel 11 i förordning (EU) 2017/1938 fortfarande är tillämpliga. Endast kortfristiga leveransavtal ska tillåtas under ett tillfälligt upphävande enligt denna punkt. Kommissionen ska underrätta medlemsstaterna och gruppen för samordning av gasförsörjningen om eventuella tillfälliga upphävanden och ska till Europaparlamentet och rådet lämna in en rapport med en motivering till upphävandet och en eventuell förlängning. Kommissionen ska på begäran lägga fram rapporten för Europaparlamentet.

Artikel 14

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 3 ska tillämpas från och med den 18 mars 2026, om inte annat anges i artikel 4.

Artikel 5 ska tillämpas från och med den 18 februari 2026.

Denna förordning påverkar inte tillämpningen av det förbud avseende LNG som fastställs i förordning (EU) nr 833/2014 och som ska tillämpas och följas oberoende av bestämmelserna i den här förordningen.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 januari 2026.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
R. METSOLA	M. RAOUNA
Ordförande	*Ordförande*

BILAGA I

Mall för nationella diversifieringsplaner för naturgas

Denna mall är avsedd för nationella myndigheter som utarbetar en nationell diversifieringsplan som föreskrivs i artikel 9. Planen ska innehålla följande:

Allmän information

Namn på den myndighet som ansvarar för utarbetandet av planen	
Beskrivning av gassystemet. Den ska innehålla en beskrivning av i) efterfrågan på gas, ii) försörjningsmixen med beaktande av beroendet av ryska leveranser.	

Huvudsaklig information om import av naturgas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen till medlemsstaten

Hänvisning till de enskilda avtal som importörerna meddelat de behöriga myndigheterna och kommissionen	
I tillämpliga fall LNG-terminaltjänster som bokats av företag eller koncernföretag från Ryska federationen	
Totala avtalsenliga kvantiteter naturgas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen för leverans i medlemsstaten Flexibilitet i avtalet och leveransställe (sammanlänkningspunkt, importställe, LNG-terminal osv.)	

Beskrivning av åtgärderna för att ersätta naturgas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen.

Beskrivningen ska innehålla följande uppgifter:

Diversifieringsalternativ: i) alternativ försörjning, ii) alternativa försörjningsvägar, iii) aggregering av efterfrågan	
Beskrivning av åtgärden och dess mål, inbegripet kvantiteter som förväntas fasas ut och mellanliggande steg om åtgärden genomförs stegvis	
Tidsplan för genomförandet	
Åtgärdernas inverkan på energisystemet, inbegripet på flödesmönster, infrastrukturkapacitet, tariffer osv.	
Inverkan på angränsande medlemsstater	

Tekniska, avtalsmässiga eller rättsliga hinder för att ersätta naturgas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen

Tekniska, avtalsmässiga eller rättsliga hinder	
Handlingsalternativ för att undanröja hinder och tidsplan	
Kategori	Ersättning av volymer för utfasningen [1]
Information som ska lämnas	Beskrivning av befintliga och planerade åtgärder på nationell nivå för att ersätta de återstående volymer naturgas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen i) kvantiteter som förväntas fasas ut genom varje åtgärd, ii) tidsplan för genomförandet (början-slut), iii) möjliga alternativ till försörjning och försörjningsvägar
Rörledningsgas	
LNG	

[1] Sådana åtgärder kan omfatta användning av plattformen AggregateEU enligt artikel 42 i förordning (EU) 2024/1789, stödåtgärder för energiföretags diversifieringsarbete, samarbete inom regionala grupper såsom högnivågruppen för sammankoppling av energinäten i Central- och Sydösteuropa (Cesec), identifiering av alternativ till import av naturgas genom elektrifiering, energieffektivitetsåtgärder, främjande av produktion av biogas, biometan och ren vätgas, utbyggnad av förnybar energi eller frivilliga åtgärder för att minska efterfrågan.

BILAGA II

Mall för nationella diversifieringsplaner för olja

Denna mall är avsedd för nationella myndigheter som utarbetar en detaljerad nationell diversifieringsplan som föreskrivs i artikel 10. Planen ska innehålla följande:

Allmän information

Namn på den myndighet som ansvarar för utarbetandet av planen	
Beskrivning av oljesystemet. Den ska innehålla en beskrivning av i) efterfrågan på olja, ii) försörjningsmixen med beaktande av beroendet av ryska leveranser.	

Huvudsaklig information om import av olja (råolja och petroleumprodukter) som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen till medlemsstaten

Totala avtalsenliga kvantiteter olja som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen för leverans i medlemsstaten Sista giltighetsdag för avtalsförpliktelserna	
Uppgift om de olika parternas identitet (säljare, importör och köpare)	

Beskrivning av åtgärderna för att ersätta olja som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen

Beskrivningen ska innehålla följande uppgifter:

Diversifieringsalternativ: i) alternativ försörjning, ii) alternativa försörjningsvägar	
Beskrivning av åtgärden och dess mål, inklusive kvantiteter som förväntas fasas ut och mellanliggande steg om åtgärden genomförs stegvis Befintliga och planerade åtgärder på nationell nivå för att i möjligaste mån säkerställa transparens och spårbarhet för olja som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen, inbegripet åtgärder för kontroll av eventuell ommärkt import	
Tidsplan för genomförandet	
Åtgärdernas inverkan på energisystemet, inbegripet på flödesmönster, infrastrukturkapacitet, tariffer osv.	
Inverkan på angränsande medlemsstater	

Tekniska, avtalsmässiga eller rättsliga hinder för att ersätta olja som har sitt ursprung i eller exporteras, direkt eller indirekt, från Ryska federationen

Tekniska, avtalsmässiga eller rättsliga hinder	
Handlingsalternativ för att undanröja hinder samt tidsplan	